

פרשת פנחס

חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי (כו, ה)

הטיל הקב"ה שמו עליהם; ה"א מצד זה ויו"ד מצד זה. לומר; "מעיד אני עליהם, שהם בני אבותיהם" (רש"י). הן בשמו של הקב"ה באה היו"ד לפני ה"א. ולמה אפוא באה כאן ה"א לפני היו"ד?

ברם, חכמינו אמרו: 'איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם', ב'איש' יש יו"ד וב'אשה' יש ה"א; ואם מנהלים הם חיי משפחה קדושים וטהורים, ה'שכינה שרויה ביניהם'.

ומאחר שאז היו הנשים נזהרות בענייני צניעות יותר מן האנשים, כפי שאמרו חכמינו: 'אחת היתה, שלומית בת דברי ופרסמה הכתוב'. ואילו לגבי האנשים נאמר: "'בְּכֶה לְמִשְׁפַּחְתִּי" (במדבר' יא) על עסקי עריות שנאסרו להם'. לפיכך, בסימן שניתן כאן על טהרת המשפחה, מוזכרת ה"א, שהיא אות השם אשר ב'אשה', לפני היו"ד, שהיא אות השם אשר ב'איש'.

מקור: כלי יקר